

Aleksis K

Pelastakaa puhelinkopit

Sonera on ilmoittanut, että puhelinkopit katoavat maastamme. Kaikilla on kuulemma jo kännykkä ja tekniikka vanhenee eikä oikeanlaisia sirukorttejakaan enää valmisteta.

Noinhan asia tietysti on tuolta kannalta katsottuna. Puhelinkopin puhelimella soittaminen on ollut jo vuosikausia jotakuinkin kohtuuton tehtävä. Asiakkaiden käsitys langattomasta viestinnästä on se, että jos jossakin on lanka, se pitää katkaista. Muutenkin puhelimen käyttö on tehty mahdollisimman hankalaksi, kun se ei ole onnistunut kolkkoilla, vaan on pitänyt ensin lähteä jostakin lunastamaan puhelukorttia.

Onkohan koppien kuolemantuomio silti vähän hätiköity ratkaisu? Eihän ole koppiraukan vika, jos siitä ei voi soittaa, eikä puhelimeen puhuminen ole puhelinkopin ainoa tarkoitusta, tuskin edes tärkein. Koppien mukana menetetään monta yhteiskunnalle ja varsinkin pienelle ihmiselle tärkeää palvelua.

E erityisen merkittävää on suojaattomuuden lisääntyminen ja ongelmien siirtyminen taivasalle. Mihin menee kännykkämies sateella? Puhelinkopit ovat tarjonneet myös jonkinlaista näkösuojaa, mutta jos ne nyt katoavat, missä alkoholin väärinkäyttäjät käyvät kallistamassa pulloa? Suoraan puiston penkillä tai muuten keskellä ihmisvilinää, missä lapset ja imeväiset voivat saada huonoa esimerkkiä.

Entäpä sitten ns. hätätapaukset. Jo nykyisin varsinkin joukkotapahtumien aikana kuseskellaan porttikongeihin ja katuvarsille, ja tämä paha tapo varmasti lisääntyy entisestään, jos puhelinkopit poistuvat. Ja mistä repäistään tarpeen tultua muutama sivu kuohkeata paperia, jos sitä ei saada puhelinkoppien luetteloista? Sanomalehtikioskeja on auttamattoman harvassa, ja roskakorien mainos-esitteet on yleensä painettu korskean liukkaalle kiiltopintapaperille.

Puhelinluetteloiden katoaminen julkisilta paikoilta aiheuttaa myös muita sosiaalisia ongelmia. Kaikilla ei ole varaa kalliisiin navigointilaitteisiin, joten eksymiset lisääntyvät hälyttävästi, kun karttalehtiä ei voi repiä puhelinluetteloista. Kadut täyttyvät vailla päämäärää hortoilevista kansalaisista, eritoten nuorista, jotka kartattomina saattavat hyvinkin harhautua pahoille teille.

Niin ikään ihmissuhteet kärsivät ja suuntautuvat arveluttaviin paikkoihin. Mihin menevät nuoret parit tai vähän vanhemmatkin suorittamaan ujoa ensisuudelmaa, jos lähistöllä ei ole siihen sopivaa puhelinkoppia? Luultavasti he menevät lähimmän pusikon suojiin, ja siellä ihmissuhde tuskin jää pelkkään ensisuudelmaan. Tai vaihtoehtoisesti käy niin, ettei ihmissuhdetta synny ollenkaan. Muistammehan, miten kävi, kun maitolaiturit poistettiin maalaismaisemastamme. Koko maaseutu autioitui ja väkiluku romahti, kun ei ole paikkaa parisuhteelle.

Kaikkien näiden seuraamusten valossa puhelinkoppien poistaminen pitäisi lailla kieltää. Jos niitä ei tarvita puhelimalla soittamiseen, muutetaan niiden nimi vaikka kansankopeiksi ja siirretään niiden hoitovastuu Soneralta kunnille. Jos ei muu tepsii, tarvittaessa puhelinkopit voidaan vaikka julistaa suojelukohteiksi.